

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

donderdag 1 apr. **Johannes 10:17-18**

'Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik Mijn leven afleg om het weder te nemen. Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen; dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.'

Johannes 10:1-21 heeft als thema: de goede Herder. *"Ik ben de goede Herder en Ik zet mijn leven in voor de schapen."* In plaats van 'leven' staat er eigenlijk 'ziel'. Ziel is de uitdrukking voor het samenspel van lichaam en geest, wat een mens kenmerkt. Als die twee met elkaar verbonden zijn, zien we een levend mens. Als de verbinding verbroken wordt, keert de geest van een mens terug naar God en het lichaam keert weer tot 'stof', de bovenlaag van de aarde. Je leven afleggen heeft hetzelfde effect als je ziel afleggen, namelijk: de dood.

Het verbitterde sanhedrin, met hogepriesters en schriftgeleerden, heeft op aanwijzing van Judas de Heer gevonden. Na lasterlijke, valse getuigenissen stellen ze de veroordeling op. ^{Marc.14:1} De uitvoering van de straf moeten ze overgeven in handen van Pilatus.

Na onvoorstelbare vernederingen en pijniging kwam die vreselijke lijdensweg: de dood aan het kruis!

Aan het einde van de kruisiging zijn volgens het evangelie van Lucas de laatste woorden van de Heer: *"Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest."* En toen Hij dat gezegd had; gaf Hij de geest. ^{Luc.23:46} Hij geeft Zijn geest terug aan Zijn God en Vader, en sterft. Hij legt zijn ziel/leven af, om het later weer te nemen. Dat kan niemand Hem, Jezus, de Zoon van God, nazeggen. Het is volbracht!

vrijdag 2 apr. **1 Corinthiërs 2:7,8**

'...⁷ maar wij spreken Gods wijsheid in [een] geheimenis – [een wijsheid] die weggehouden is, die God tevoren bestemt, vóór de eonen, tot onze heerlijkheid,⁸ die niemand van de vorsten van deze eon heeft gekend, want indien zij [haar] kenden, zouden zij niet de Heer van de heerlijkheid kruisigen.' ^[NCV]

Het gebruikelijke gedenken van het lijden van Christus aan het kruis en het sterven is op vrijdag, terwijl dit alles, inclusief de plaatsing in het nieuwe rotsgraf al reeds in de vooravond, nog op donderdag, *de grote sabbat*, gebeurde. Het gedenken gaat vaak om alles wat met het zichtbare lijden van de Heer heeft te maken.

Gods woord, dat nu compleet gemaakt is met het evangelie van Paulus, laat eigenlijk zien dat er boven het zichtbare uit, nog veel meer gebeurde!

De oversten van deze eon, waren tegen de Heer te hoop gelopen. Zij dachten een klinke overwinning te behalen toen de Heer stierf aan het kruis. Als zij er iets van wisten, hadden ze de Heer van de heerlijkheid nooit gekruisigd!

Bovenstaande tekst leert ons dat dit al eonen eerder door God was voorbestemd en als goed bewaard geheim pas na de kruisiging onthuld kon worden, *'in overeenstemming met het voornemen van de eonen dat God uitvoert in Christus, onze Heer.'* ^{Ef.3:11}

De weg via het vloekhout van Golgotha brengt redding en eonisch leven voor allen.

zaterdag 3 apr. **Lucas 18:31-34**

"... Zie, wij gaan op naar Jeruzalem, en al wat door de profeten geschreven is, zal aan de Zoon des mensen volbracht worden. Want Hij zal overgeleverd worden aan de heidenen en bespot en gesmaad en bespuwd worden, en zij zullen Hem geselen en doden, en ten derde dage zal Hij opstaan." En zij begrepen niets van deze dingen en dit woord bleef hun duister en zij wisten niet, waarvan gesproken werd.'

Deze woorden heeft Jezus Zelf gesproken tot Zijn discipelen. Maar ook de profeten hebben tevoren geschreven over de komst van Jezus, Zijn dood en opstanding, in vele woorden en beelden. De discipelen 'begrepen niets van deze dingen', d.w.z. niet vooraf

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

en zelfs niet toen de gevangenneming en kruisiging voor hun ogen plaatsvond, ondanks dat de Heer hen zelf ingelicht had.

Wat een groot verschil om een dag vóór het kruis te leven, of een week later!! Maar elk profetenwoord is nauwkeurig vervuld, ook de woorden over de opwekking van de Heer! Ten derde dage ZAL HIJ opstaan! En daar zijn vele mensen getuige van geworden.

zondag 4 apr. **Lucas 24:5b-9**

'... "Wat zoekt gij de levende bij de doden? (...) Herinnert u, hoe Hij, toen Hij nog in Galilea was, tot u gesproken heeft, zeggend, dat de Zoon des mensen moest overgeleverd worden in handen van zondige mensen en gekruisigd moest worden en ten derden dage opstaan." En zij herinnerden zich Zijn woorden, en teruggekeerd van het graf, boodschapten zij alles aan de elven en aan al de anderen.'

De vrouwen, die vroeg naar het graf waren gegaan, vonden de steen afgewenteld, en zij vonden het lichaam van de Here Jezus niet. Er was weinig tijd om daarover na te denken, want zie, twee mannen in een blinkend gewaad stonden bij hen en maakten hun duidelijk dat de Heer was opgewekt!

Maar nadat de broeders ook zelf het lege graf gezien hadden (eerst zien, dan geloven): De Heer is waarlijk opgestaan!

Hij, de eerstgeborene van heel de schepping, ^{Kol.1:15} is nu ook de eerstgeborene uit de doden, ^{Kol.1:18} opdat Hij in alles de eerste wordt. ^{Kol.1:18}

Hij verootmoedigde Zichzelf, *'gehoorzaam wordend tot aan de dood van het kruis. Daarom verhoogt God Hem uitermate en schenkt Hem in genade de naam die is boven alle naam, opdat in de naam van Jezus zich alle knie buigt van de hemelingen en van hen die op aarde en van hen die onder de aarde zijn, en alle tong van harte belijdt:*

Heer is Jezus Christus, tot verheerlijking van God de Vader.' ^{Fil.2:8b-11} [NCV]

Dank u wel, Vader!

maandag 5 april **Efeziërs 1:20**

'... Hem opwekkend uit de doden en Hem zettend aan Zijn rechterhand te midden van de hemelingen ...' [NCV]

De verheerlijking van Christus begint bij Zijn opwekking vanuit de doden. God wekte Hem op in onvergankelijkheid. Nooit zal Hij meer de dood smaken. Hij is de Eersteling, d.w.z. zoals Christus werd levend gemaakt, zo zal heel de mensheid worden levend gemaakt, ^{1Cor.15:22} ieder in zijn eigen rangorde.

Met Christus' opwekking begon Zijn verhoging. Verrezen uit de dood. Maar daarna ook *'... Die gezeten is ter rechterzijde van de troon der majesteit in de hemelen.'* ^{Hebr.8:1} Dáár is hij nu, onttrokken aan het oog, als de hogepriester achter het voorhangsel bij het gouden 'verzoendeksel'. Op aarde is Hij verborgen. En toch is Hij *'gekroond met eer en heerlijkheid'*. ^{Hebr.2:9} Dat is Christus' positie vandaag. En ook van allen die 'in Hem' zijn.

dinsdag 6 april **Mattheüs 14:30**

'Maar toen hij zag op de wind, werd hij bevreesd en begon te zinken en hij schreeuwde: "Here, red mij!"'

In de nacht stak een heftige storm op. Het schip werd geteisterd door de golven. Als het bijna ochtend is, menen de discipelen plotseling een spook te zien op het water. Als ze echter gerustgesteld zijn, dat het Jezus is, vraagt Petrus om tot Hem te mogen komen over het water. In geloof stapt hij uit de boot en loopt naar Jezus toe. Jezus woord was hem genoeg.

Maar wij? Geloven we Gods woord of kijken we om ons heen, op de storm die gaande is? Vrees doet ons zinken, terwijl geloof ons in staat stelt tot het onmogelijke! Geloof is het vertrouwen op het *werk van God*; Hij maakt Zijn beloften waar.

woensdag 7 april **Filippenzen 4:6**

'Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God.'

Bovenstaande aanmoediging kun je lezen als een tegeltjes wijsheid. Maar hoe kun je onbezorgd leven als er zoveel gebeurt? Misschien vat je deze onbezorgdheid op als een opdracht, dan werkt het averechts; je probeert het maar het lukt niet!

Maar de oproep 'Weest in geen ding bezorgd' is geen gebod om aan te voldoen. Zorgen over dingen die buiten ons vermogen liggen, verdwijnen zodra we beseffen dat dit alles Zijn zorg is, en niet de onze. Geen enkele reden om ons daarover zorgen te maken!

donderdag 8 april **Filippenzen 4:7**

'En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.'

Zorgen kunnen ons kwellen, juist omdat het zo menselijk is om je zorgen te maken om de dingen om ons heen of over jezelf. Belangrijk is om te beseffen dat het hier niet gaat om de vrede *met* God, maar over de vrede *van* God. Dat is de vrede die God Zelf heeft. Zodra ik God in dat besef ga danken, zal Zijn vrede zich over mij ontfermen. Deze vrede zal dan zijn als een vesting waarin ik rust vind, die mijn hart en gedachten behoedt in Christus Jezus.

vrijdag 9 april **Spreuken 29:25**

'Vrees voor mensen spant een strik, maar wie op de Here vertrouwt, is onaantastbaar.'

Tegenover vrees voor mensen staat vertrouwen op de Here, de Schepper van alle dingen, Die heel de schepping onder Zijn controle heeft. Bij Hem kan het niet mis gaan; Hij zal in Zijn plan alles en iedereen een plaats geven. Daarom zegt de Schrift: wie op deze God vertrouwt, is onaantastbaar en veilig; immuun voor het virus van vrees. En dit 'vaccin', *vertrouwen*, is om niet.

zaterdag 10 april **Prediker 9:11**

'Wederom zag ik onder de zon, dat niet de snelsten de wedloop winnen, noch de sterksten de strijd, noch ook de wijzen het brood, noch ook de schranderen de rijkdom, noch ook de verstandigen de gunst, want tijd en toeval treffen hen allen.'

In het algemeen gesproken is het een menselijke trek om succes en prestaties als een eigen verdienste te beschouwen. Als we ouder worden beseffen we beter dat ons leven heel wat minder maakbaar is geweest, dan we voorheen dachten. Want wie bepaalde wie mijn ouders waren, en in welk land ik ben geboren, en welke mogelijkheden ik heb gekregen om te studeren, enz.?

Eén is onze Schepper en Formeerder. Hij is Degene Die alles naar Zijn plan doet toevallen. Hij is God, dus Hij is Degene Die alles een plaats geeft. Hij maakt geen fout!

zondag 11 april **Spreuken 1:7**

'De vreze des HEREN is het begin der kennis; de dwazen verachten wijsheid en tucht.'

Definitie uit het woordenboek: 'wijsheid is het vermogen om verstandig te handelen.'

Maar wanneer handel je verstandig? Welke regels hanteer je daarvoor?

Wijsheid in de Bijbel begint met eerbied en ontzag voor God. God leren we kennen door Hem te zoeken in Zijn Woord, door met Hem in gesprek te gaan in gebed. Hoe meer je gaat beseffen hoe de Here over de zaken denkt, vanuit Zijn Woord, hoe meer je in staat wordt gesteld verstandig te handelen. Spr.1:7;9:10

Tegenwerping: Ja maar, kun je nu denken, wat moet ik doen met vragen waar de Bijbel niets over zegt? Bijvoorbeeld: waar moet ik gaan studeren of werken?

Dan mag je de Here om wijsheid vragen. Vertel aan God over welke dingen je een beslissing moet nemen. Vraag Hem om wijsheid. Vgl.Spr.3:5,6;Jac.1:5-8

maandag 12 apr. **Genesis 1:3-4a**

'En God zeide: "Er zij licht; en er was licht. En God zag, dat het licht goed was ...'

God zag, dat het licht *goed* was. In Genesis1 wordt zes maal over zaken, die God maakt, gezegd dat zij *goed* zijn. vs.4,10,12,18,21,25 Dan maakt Hij op de zesde dag de mens(-heid): Adam. Als Hij dan het al ziet wat Hij gedaan heeft, staat er zelfs dat het *zeer goed* was. Gen.1:31 Al wat Hij toen formeerde, was in Gods licht: zeer goed.

En met deze schepping had God een 'plan'. Volgens Efeziërs 3:10,11 maakt de uitgeroepen gemeente nu Gods veelvuldige wijsheid bekend, *'in overeenstemming met het voornemen van de eonen, dat Hij uitvoert in Christus Jezus, onze Heer ...'*! Dit *voornemen*, of plan, omvatte alles, zelfs het plaatsn *door Hem* van de boom van kennis van goed en kwaad, en de geschiedenis (met zonde en dood) die daarop volgde.

God voert Zijn voornemen der eonen (tijdperken) uit, via Christus Jezus, onze Heer, zelfs als de weg door zonde en dood heengaat. *Uiteindelijk* zal het toch zijn: *zeer goed*, als Gods licht in heel de schepping is gerealiseerd, als 'de laatste Adam' (Christus) in allen Zijn levendmakende geest heeft gegeven ^{1Cor.15:45} en God zal zijn: Alles in allen!

dinsdag 13 apr. **Genesis 3:22**

'Toen zei de Here God: "Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent."^[HSV]

Hoewel Adam en Eva omringd werden met wat God (zeer) *goed* noemde, ^{Gen.1:31} dankte niemand Hem daarvoor! Om te gaan beseffen, dát dit alles *goed* was, moest de mens óók het tegendeel van het goede leren kennen.

In de hof kwam de zonde binnen en daarmee ook het stervelingzijn en de dood. De mens kreeg kennis van goed én kwaad. Maar juist door het kwaad te leren kennen, kon ook het besef komen, dat wij voor het goede, ja voor álles, geheel afhankelijk zijn van God en van Christus' reddende werk!

Draait het in Gods plan van tijdperken niet juist om *beseff* en *erkenning* van God als de Gód, en om *beseff* en *erkenning* van Christus als dé Redder, opdat de schepping, door Christus, Zijn alles overstijgende liefde/heerlijkheid zal gaan zien? Opdat allen leren Hem te danken?!

Wat een genade, dat wij Hem vandaag al, recht uit het hart, mogen danken!

woensdag 14 apr. **Romeinen 5:12**

'Derhalve, evenals door één mens de zonde in de wereld binnengekomen is, en door de zonde de dood, zo is ook tot in alle mensen de dood doorgekomen, waarop allen zondigen ...'^[NCV]

De zonde en de dood kwamen via Adam de wereld binnen. Deze tekst zegt, dat *de dood* steeds in elk mens doorgaat (vanaf dat je ontstaan bent). En hierop zondigen we dan ook weer.

Dat de dood nu heerst betekent voor allen: Gods doel – léven – missen, oftewel: zondigen. In de Schrift is het Hebreeuwse woord voor *doel missen* namelijk hetzelfde als voor *zondigen*. Zie Richt.20:16 Door de overtreding van die ene (Adam), heerst dus de dood en dáárop zondigen allen.

Een begrip als 'erfzonde' klopt Bijbels gezien daarom niet: de dóód gaat door, wat mensen tot zondaar maakt. Toch belooft de Schrift: 'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde ...'^{1Cor.15:22,23a}

Christus bevrijdt heel de schepping van de dood! Wat een liefde. En met Zijn liefde is Hij ons nu nabij, elk moment, elke dag/nacht!

donderdag 15 apr. **Kolossenzen 1:13**

'Die ons heeft geborgen uit het volmachtsgebied van de duisternis en ons heeft overgezet in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde ...'^[NCV]

Ieder, die Paulus' woorden ter harte neemt, weet zich *geborgen* uit het volmachtsgebied van de duisternis. Uit die duisternis zijn wij overgezet in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. Zijn Liefde overwint elke duisternis! Wij zijn geborgen bij Hem, nu al. Zouden wij dan deze dag niet door kunnen komen, ook al is er misschien angst of verdriet? We hebben tóch het voorrecht om deze woorden in onze praktijk van deze dag 'mee te nemen'.

En... helemaal niets kan ons scheiden van de liefde van God, welke is in Christus Jezus, onze Heer!

vrijdag 16 apr. **Hebreeën 4:15**

'Want wij hebben geen Hogepriester, Die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar Een, Die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen.'

Deze brief is gericht aan de Hebreeën, naar het vlees nakomelingen van Abram, 'de Hebreër'. ^{Gen.14:13} Onze Heer 'voelt' als Hogepriester 'mee' met de zwakheden van Zijn geliefden (hier uit Israël). Dat 'meevoelen' duidt iets aan van: samen sterk geëmotioneerd

zijn. Ons woord 'sympathiseren' komt er vandaan, hoewel dat een afgezwakte vorm is van de opgewekte *hartstocht* waar het eigenlijk op duidt. Het gaat om sterke gevoelens. Zó hartstochtelijk is de Heer naar de gelovige Hebreeën toe. En wij? Ook wij mogen als 'geliefde kinderen' navolgers van God worden en in liefde wandelen, zoals ook Christus ons liefheeft!

zaterdag 17 apr. 1 Timotheüs 1:2b

'... Genade, barmhartigheid en vrede zij u van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze Here.'

Een rijkere wens dan deze is eigenlijk ondenkbaar. Het leefklimaat van *genade* alleen al betekent leven geheel en al vanuit Zijn kracht, vanuit Zijn liefde – gerechtvaardigd om niet! Wat kan dit anders in ons hart bewerken dan vreugde en dankbaarheid!

En dan ook nog *barmhartigheid*, die ons Gods 'warme hart' toont: *'God is rijk aan barmhartigheid vanwege Zijn onmetelijke liefde, waarmee Hij ons liefheeft ...'*^{Ef.2:4}

En *vrede*... Wat kunnen mensen niet naar vrede (in het hart) verlangen... Dan zegt Paulus: *'En de vrede van God (..) zal jullie harten en gedachten verzekerd bewaren in Christus Jezus.'*^{Fil.4:7}

Dank U Vader! Dank U Christus!

zondag 18 apr. Psalmen 150:6

'Al wat adem heeft zal JAH prijzen! Prijs JAH!' [proeve CV]

De Psalmen hebben speciaal een functie in Zijn Koninkrijk, dat zal komen, waarin gelovigen uit Gods volk Israël een bijzondere rol zullen spelen.

Dit laatste Psalmboek met zijn prachtige liederen eindigt met vijf psalmen waarin lofprijzing aan de Heer centraal staat. De laatste psalm eindigt met dit vers. 'JAH', de HERE, wordt geprezen door alles wat adem heeft, met gebruik van allerlei instrumenten!

Als de 'aardse' toekomst al zó geschetst wordt dat alles uitbarst in dank aan Hem, hoe heerlijk zal dan ook de 'hemelse' toekomst zijn!

Hem, Hem alleen alle lof, alle dank en alle eer!

maandag 19 apr. Efeziërs 3:19^b-21

Paulus hervat in vers 14 het gebed voor ons, waaraan hij begon in vers 1 van hoofdstuk drie.

Het is bijzonder om te lezen, dat hij dit gebed richt tot de 'Vader van onze Heer Jezus Christus'. Vaker spreekt de apostel God aan als 'de God en Vader van onze Heer Jezus Christus'. Het accent ligt nu op de gezinsrelatie, de Vader van onze Heer Jezus Christus.

De komende dagen zullen wij verder nadenken over het onderstaande gedeelte:

¹⁹ *(en te kennen de kennis overstijgende liefde van de Christus,)*

... opdat jullie compleet gemaakt worden tot het volledige complement van God.

²⁰ *Hem nu Die oneindig veel meer kan doen – boven alles wat wij verzoeken of bevatten – in overeenstemming met de kracht die in ons werkzaam is,*

²¹ *aan Hem zij de heerlijkheid in de uitgeroepen gemeente en in Christus Jezus tot in alle generaties van de eon der eonen! Amen!* [NCV]

dinsdag 20 apr. Efeziërs 3:19^b

'... opdat jullie compleet gemaakt worden tot het volledige complement van God.' [NCV]

De alles overstijgende liefde van Christus wordt allereerst getoond in het verlangen om Gods wil te doen. De kruisiging en moord op Golgotha, bracht Hem na de opstanding niet tot gedachten van wraak op Zijn moordenaars, maar tot het in praktijk brengen van liefde die het kwaad niet toerekent. ^{1Cor.13:5} Liefde zoekt verzoening en wederzijdse verzoening.

Door het bloed van het kruis, Zijn bloed, wordt alles wederzijds verzoend tot God. Geen wraak, maar vrede komt tevoorschijn door de alles overstijgende liefde van Christus.

Onze bediening is daar ook op gericht. Wij hebben de bediening van de verzoening ontvangen. ^{2Cor.5:18} Dat maakt ons compleet voor onze huidige en toekomstige bediening. Christus is ons Hoofd; Hij is het Die onze bediening richting geeft en compleet maakt – de wederzijdse verzoening van het al.

woensdag 21 apr. **Efeziërs 3:20^a**

'Hem nu Die oneindig veel meer kan doen – boven alles wat wij verzoeken of bevatten ...' [NCV]

Onze gebedsonderwerpen zijn vaak gericht op de omstandigheden waarin wij of onze dierbaren zich bevinden. Wij doen daar voorbede voor en vragen ons soms af, waarom God ons gebed niet verhoort. Soms vergeten wij in de loop van de tijd weleens, waarvoor wij eigenlijk gebeden hebben, en dan gaat de verhoring ervan zelfs aan onze aandacht voorbij – we vergeten te danken.

Eén ding staat vast: God kan veel meer doen dan wij maar bedenken kunnen. Gods liefde is in staat oneindig veel meer te doen dan wat wij verzoeken. Door de macht van Zijn sterkte heeft Hij Christus opgewekt uit de doden. God doet alles samenwerken tot het goede van hen die God liefhebben. ^{Rom.8:28a} Zijn voornemen staat vast, zodat Hij erop toeziet dat *'wie Hij tevoren kent, Hij ook tevoren bestemt gelijkvormig te zijn aan het beeld van Zijn Zoon ...'* ^{Rom.8:29a}

donderdag 22 apr. **Efeziërs 3:20^b**

'... in overeenstemming met de kracht die in ons werkzaam is ...' [NCV]

Wij ervaren regelmatig hoe zwak wij zijn. Onze voornemens komen niet van de grond; onze beperkingen maken ons terneergeslagen en we lijken op 'Sammy' uit het gelijknamige lied, Sammy, die zo gebogen loopt.

Gisteren lazen wij dat God oneindig veel meer kan doen, boven alles wat wij verzoeken of bevatten. Die uitspraak was nog niet af! Het gaat verder met: *'... in overeenstemming met de kracht die in ons werkzaam is.'*

Wij denken nog steeds na over het gebed van de apostel voor ons, dat begon in vers 14. Hij spreekt daarin uit dat de Vader het ons zou geven om *'... standvastig gemaakt te worden, door Zijn geest in de innerlijke mens,* ^{vs.16} *en dat Christus door het geloof in onze harten woont ...'* ^{vs.17} en nu wijst Paulus erop dat die kracht in ons werkzaam is.

Laten we de kracht die God ons geeft dan ook gebruiken. *'Verheug je in de Heer altijd; weest in niets bezorgd; en de vrede van God, die al het denken te boven gaat, zal jullie harten en jullie gedachten verzekerd bewaren in Christus Jezus.'* ^{Fil.4:4-7}

vrijdag 23 apr. **Efeziërs 3:21^a**

'... Hem zij de heerlijkheid in de uitgeroepen gemeente en in Christus Jezus ...' [NCV]

De wijze waarop de apostel deze uitspraak formuleert, zou verwondering kunnen wekken. Maar misschien ontgaat het gelovigen weleens wat de verstrekkende bedoeling hiervan is. Weinigen weten van de tijdperken, de eonen, die in de Schriften te ontdekken zijn. Laat staan dat het bekend is, dat er een 'voornemen van de eonen' is, ^{Ef.3:11} dat God uitvoert in Christus Jezus onze Heer.

In dit slotvers van Efeziërs 3 komt Gods heerlijkheid naar voren.

Dat Gods heerlijkheid te vinden is in Christus Jezus, in Wie Gods liefde voor ons tot uitdrukking gebracht wordt – waarvan niets ons kan scheiden – beseffen veel gelovigen wel, maar dat die heerlijkheid van God ook in de uitgeroepen gemeente tot uitdrukking komt en in dit vers zelfs nog als eerste wordt genoemd, is van een pracht die ons denken mogelijk te boven gaat.

De uitgeroepen gemeente, het lichaam van Christus waarvan Christus het Hoofd is, is het instrument waarmee God Zijn voornemen met heel de schepping tot uitvoering brengt. Morgen zullen wij hier verder over mogen nadenken.

zaterdag 24 apr. **Efeziërs 3:21^a**

'... Hem zij de heerlijkheid in de uitgeroepen gemeente en in Christus Jezus ...' [NCV]

Juist omdat Christus Hoofd is boven alles – Hij is de Eerste in alles – is het verrassend dat de apostel in dit vers eerst de gemeente noemt, waarin Gods heerlijkheid tot uitdrukking komt. God heeft van stervende mensen, die God niet uit zichzelf kunnen behagen, gelovigen gemaakt, door hen te roepen, te rechtvaardigen en te verheerlijken.

In Gods voornemen geeft God Christus als Hoofd boven alles, aan gelovigen. ^{Ef.1:22} Zo worden wij, toegevoegd aan Hem, het instrument van Hem, Die alles in allen compleet maakt. Dát is tot Gods heerlijkheid in de uitgeroepen gemeente en in Christus Jezus!

zondag 25 apr. **Efeziërs 3:21^b**

'... in alle generaties van de eon der eonen! Amen!' ^[NCV]

De uitdrukking 'de eon der eonen' is vergelijkbaar met de zegswijze 'het heilige der heiligen', waar bij de tabernakel en de tempel de heiligste plaats wordt aangeduid. Zo is in tijden uitgedrukt 'de eon der eonen' het meest aparte tijdperk. Alle tijden en gebeurtenissen vinden hun voltooiing in deze eon. Gods heerlijkheid komt hierin tot volle ontplooiing.

In dit tijdperk, dat Petrus beschrijft als 'de dag van God', zal gerechtigheid wonen; God zal met Zijn volken zijn. Dit zijn de generaties van de eon der eonen.

In dit tijdperk wordt ook alles, zowel wat in de hemelen als op de aarde is, onder Christus gebracht, en wordt alles door het bloed van het kruis wederzijds met God verzoend. God zal zijn: *alles in allen!*

Hiermee is ook het dienstwerk van de uitgeroepen gemeente voltooid.

'Aan Hem zij de heerlijkheid in de uitgeroepen gemeente en in Christus Jezus tot in alle generaties van de eon der eonen! Amen!' ^{vs.21}

maandag 26 apr. **Romeinen 12:1,2**

'Ik spreek jullie dan aan, broeders, door het medelijden van God, om jullie lichamen te presenteren als offer, levend, heilig, welgevallig voor God – dat is jullie logische godsdienst; en niet te worden ingesteld op deze eon, maar getransformeerd te worden door de vernieuwing van jullie denkzin, opdat jullie toetsen wat de wil van God is, het goede en welgevallige en gerijpte. ^[proeve CV]

Het ligt in de bedoeling om de komende dagen de verzen 1-2 uit Romeinen 12 te overdenken.² Het is nuttig om te weten dat Romeinen 12 *niet* het vervolg is op de hoofdstukken 9 t/m 11, maar dat het voornamelijk aansluit op hoofdstuk 8, dat eindigt met de woorden:

'Ik ben ervan overtuigd dat (...) noch enige andere schepping ons kan scheiden van de liefde van God, in Christus Jezus onze Heer.'

'Ik spreek jullie dan aan, broeders, door het medelijden van God ...' ^{Rom.12:1a [proeve CV]}

Op grond van Gods liefde, die in volle pracht in Christus duidelijk geworden is, spreekt Paulus ons aan. Hij neemt ons als het ware even apart bij zich en doet een beroep op ons, met een troostrijk karakter.

De 'broeders' die hij aanspreekt, zijn de gelovigen, waar ook wij, ieder van ons persoonlijk, toe behoren, zowel man als vrouw.

Onze apostel gaat iets bijzonders nog eens benadrukken: God is niet afstandelijk, maar heel persoonlijk bij ons betrokken. In Gods hart is een warm gevoel voor ons werkzaam, waardoor Hij met een groot medelijden bij ons betrokken is; geen medelijden in de betekenis van 'een zielig geval', maar in de letterlijke betekenis van *met ons mee lijden*. Daar gaan we in het stukje van morgen wat dieper op in.

dinsdag 27 apr. **Romeinen 12:1^b**

'... door het medelijden van God, om jullie lichamen te presenteren als offer, levend, heilig welgevallig voor God ...' ^[proeve CV]

Gods mede lijden met ons is zo groot, dat Hij Zijn *eigen* Zoon niet heeft ontzien, maar Hem voor ons allen heeft overgegeven.

Aan wie?

Aan vijanden, aan slechte en onrechtvaardige mensen waaronder ook wij eens behoorden. Niet in die tijd, maar zeker wel met dezelfde morele onrechtvaardige eigenschappen van 'doelmissier'. Zijn liefde voor ons is zó groot, dat God de Zoon van Zijn liefde ingezet heeft om ons te redden.

woensdag 28 apr. **Romeinen 12:1^c**

'... als offer, levend, heilig welgevallig voor God ...'

Hoe kan ons lichaam dan een 'heilig offer' zijn, kunnen we ons afvragen.

---

² Deze overdenkingen zijn gebaseerd op de studie van Dean Hough over de Brief aan de Romeinen.

Dat staat allemaal uitgelegd in de eerste acht hoofdstukken van deze brief. Heel kort samengevat kunnen wij dat lezen in bijvoorbeeld Romeinen 6:3-4 en 11. Daar werd uitgelegd dat toen Christus stierf, wij samen met Christus stierven. Zo ziet God ons, als gelovigen, in Christus aan. De apostel benadrukt dan ook, dat wij onszelf moeten *rekenen* dood te zijn voor zonde, maar *levend te zijn* voor God, in Christus Jezus onze Heer. Eigenlijk *offer*en wij in dit beeld de werken van het vlees *op*, omdat die werken weggegaan moesten worden. Wat dan overblijft is een leven dat gekarakteriseerd wordt door de vrucht van de geest: liefde, vreugde, vrede, geduld, mildheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en beheersing van onszelf. ^{Gal.5:22}

donderdag 29 apr. **Romeinen 12:1^c**

'... welgevallig voor God ...'

Gelovigen zijn zich vaak pijnlijk bewust van het feit dat ons lichaam een lichaam van vernedering is. ^{Fil.3:21} Daarom zou het ons kunnen verrassen, dat het toch voor God erg bruikbaar kan zijn.

Een offer in Israël kostte de bezitter geld, maar het was ook een uitdrukking van lofprijzing zijn aan God. Nu wij ons mogen rekenen dood te zijn voor de zonden, maar **levend** voor God, is ons lichaam geen ter dood gebracht offer, maar een levend offer om tot lofprijzing te zijn voor God. Omdat Gods geest in ons woont, is ook ons stervende lichaam levend gemaakt. God is niet langer verblijd met de dode vervangende offers in Israël, die de zonden bedekten. Hij verlangt naar aanbidding in geest en waarheid. Is juist dat niet een levend, heilig offer, welgevallig voor God?

vrijdag 30 apr. **Romeinen 12:2^a**

'... en niet te worden ingesteld op deze eon ...'

In de voorgaande stukjes hebben wij de goddelijke kant van deze zaak overdacht. In vers 2 komt de menselijke kant tevoorschijn. Die heeft te maken met onze wandel, ons gedrag in het dagelijks leven. Dit zou niet meer moeten lijken op dat van de wereld.

Door ermee te rekenen dat we levend zijn voor God, en door de werking van Gods geest die in ons woont, heeft er een verandering plaatsgevonden, een omvorming door middel van ons denken. Hoe meer wij bezig mogen zijn met Gods gedachten, 'de dingen die boven zijn', hoe meer wij afwijken van de gelijkenis van de wereld. Wij ontvingen de manier van denken van Christus, de gezindheid van Christus, ^{Fil.2:5-8} die ten goede is voor anderen en tot eer van God.